

- (1) **G** **Hmi**
 Jarmila vždycky mi radila,
D7 **G** **D7**
 abych pracovní dobu dodržel,
G **Hmi**
 dneska mně ale náramně
D7 **G**
 táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Emi
 Jarmila má totiž dneska narozeniny,
D7
 proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
G **Hmi**
 na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
D7 **G** **D7**
 v předsíni stojí pánské střevíce.
- (2) Vytahuji z aktovky květiny,
 uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
 tipuji nejspíše na strýce,
 kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
 Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
 vzpomenu si na Jarmilu, nejsem jediný,
 v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
 vidím, že nevymřem po přeslici.
- (3) **G** **Hmi**
 Kdepak! Jejda, není to strejda,
D7 **G** **D7**
 Františku, ty máš boty úplně jak on,
G **Hmi**
 přičemž nechávám prostor úvahám,
D7 **G**
 vyhledávám optimální tón,
Emi
 kterým bych oba dva jednak pohanil,
D7
 přítom abych nikoho slovem nezranil,
G **Hmi**
 takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál,
D7 **G** **D7**
 tebe bych, soudruhu, tady nehledal."
- (4) **G** **Hmi**
 Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
D7 **G** **D7**
 a že jsem pracovní kázeň porušil,
G **Hmi**
 dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
D7 **G**
 čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Emi
 Oba si mě postavili na kobereček
D7
 a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
G **Hmi**
 z nevěry nedělám závěry,
D7 **G** **D7** **G**
 mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.